

5 Τανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων

Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (+305)
Συγκλητικῆς ὁσίας (+350)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐπισκεψαίη ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης,

ἀήττητον τρόπαιον.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ και ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανῦμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν και χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ και ὁμοουσίῳ και ζωοποιῷ και ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

και πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, και ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

δοστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἑρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ)

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἄκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσις)
Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς

τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

ἦχος δ'

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ΣΥΝΑΠΤΗ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Χορὸς ἀγγελικὸς

ἦχος α'

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ προμητορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεραγαθός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νόματα, ὃν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· πῶς τὴν χειρὰ μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Καθίσματα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὴν ὠραιότητα

ἦχος γ'

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα, παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὃ θαύματος παραδόξου! πῶς, σε ὑποδέξεται, ὕδωρ δεσπότη Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος, ψδθ' α'

ἤχος α΄

«Πικρᾶς δουλείας ρυσθεῖς, Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὀρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν ὅτι δεδόξασται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἀμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδοὺ ὁ ἰλασμοὸς ἀναδείκνυται, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξόμεθα.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ α΄

Δεῦτε λαοὶ

ἤχος β΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀναγνος, ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαιζήλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοδὸς γεγονόσι, ρυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ α΄

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν ἀθλοφόρων, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ καὶ τῆς πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὀπλισάμενοι στερρῶς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐὰσεβῆς διώκτης καὶ τῆς πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβῆς, πίστει κατήργηται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ποιμνὴν ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ γ'

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

ἦχος α'

«**Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰὸδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους

τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἤρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζεούσης παρειάς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρῶν κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πανάμωμε, τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Κανῶν τῶν μαρτύρων, ᾠδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κανῶν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, τῶν ἀγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἔσμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλόνηρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροῦσ μου τὸ στόμα μου.

ἦχος Γα

Απόστολος Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον
1998 σ.345*

ε
στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω **Δ** υ ψω θη κε ε ρας μου εν Θε ω ω μου **Γ**

και ε πλα τυν θη επ ε χθρους μου το στο ο μα α

μου **Γ**

* επ ε χθρους μου το στο μα μου ου ου ου **Γ**

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα

τῆς ὁσίας

Τὸν συνάναρχον

ἦχος πλ.α'

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληράν, διοδεύσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

τῶν μαρτύρων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεόπεμptos ὀφθείς, ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζετα, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν. Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, βροτῶν παραπτώματα.

προεόρτιον

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ὁ μέγας υετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὄλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ἧ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77*

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο με γας υ ε τος προς πο τα μι α ρει θρα προ

ερ χεται σα ρ κι βα πτι σθη ναι θε λη σας προς ον

ο θει ει ος Προ ο δρο μο ος εκ πλητ το με ε νος ε ε λε

γε πωσ βα πτι ι σω σε ρυ πον μη ε χον τα ο λωσ

πωσ εκ τει ει νω μου την δε ξι αν ε πι κα ραν ην τρε μει

τα συμ παν τα

τὸ τέλος

α α α

Κανὼν ὁ προεόρτιος, ὑψὲ δ'

«Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. Ἀπὸ Θαιμάν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἵδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρίν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων, νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας, ὧ μελωδοῦμεν πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις. Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύση, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ δ'

Ἐλληλυθας, ἐκ Παρθένου

ἦχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχοῦσης ὁράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχεθαι θείας ὠραιότητος.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελευταίαν ἐπισπώμενον, χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης ὠφθης μέτοχος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, κόρη λύτρωσαι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρέσβευσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ ἀθλοφόροι, πλουῦτον καὶ δόξαν λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντας σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε΄

Θεὸς ὢν εἰρήνης

ἤχος α΄

«Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε φιλόανθρωπε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ βασιλεὺς, τὸ τῆς ἐχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδήλου προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ βαπτίσματος θεῖῳ ἐν Πνεύματι πατάξας Ἰορδάνια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ, ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιούντας, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

ἤχος β΄

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαιδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς ἀύλοις, ἀύλως ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Υπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν πάναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σποραῶς ὄντως ἀνευθεν.

Κανῶν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ε΄

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλιῖται, τάς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηϊνῶν, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν· διὸ ἀγάλλεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία παρθένε, ἡ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανῶν προεόρτιος, ψδὴ ζ΄

Σπλάγχων Ἰωῶν

ἦχος α΄

«**Ὁ**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωῶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον, οὐπερ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾶ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν ἄγγελοι; πῶς τὴν χειρὰ Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θεῖαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο, ποταμῶ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα, τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν,

τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἦχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, μοναχῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ς'

Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφῆρεις ὡσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ἡμᾶς πικρῶς, μάρτυρες ἐνδοξοί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν ἀγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε. Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὦ δικασταί.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἦον ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύση, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντας σε ἀγνήν ἀειπάρθενε.

ὁ εἰρμὸς τῆς ς' ψδῆς

Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Ι ω να ας εκ κοι λι ας α α δου ε βο ο
 α α να γα γε εκ φθο ρα ας την ζω η ην μου η μεις
 δε σοι βο ω ω μεν παν το δυ να με σω τηρ ε λε
 η σον η μα α α ας

συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κοντάκιον προεόρτιον

ἦχος δ'

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· εἰπέ μοι, ἀ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν μείζονά σε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον

- Τῆς ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.**
‘Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμptos, εἰπάτω.
Ἄθλων τελευτῶ, τὴν χάραν τμηθεὶς ξίφει.
Ἐθεντὸ μ’ ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκῳ, Θεωνᾶς μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.
Πέμπτη ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δὲ βίον Θεόπεμptos.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ἁγίας Συγκλητικῆς.**
Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτῃ.**
Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.**
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Σάις, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.**
Ἦλθον θαλάσση εἰς βάθη, λέγει Σάις,
Φυγῶν τὰ ποτίζοντα τῆς πλάνης βάθη.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόειδος ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται.**
Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῶ τοῦ πόλου.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.**
Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.
- Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.**
Τατιανὴ τακεῖσα νηστείας πάλαι,
Νῦν ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.
- Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.**

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ζ΄

Οἱ Παῖδες εὐσεβεία

ἦχος α΄

« Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου, τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι’ εὐσέβειάν ποτε, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ καὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. »

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος, ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ βράνδωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνην ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρεῖξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἔσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐνάντιος, ψυχῆς σου, τὸ εὐτονον, μαλάξαι νόσοις ὤετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ, πόνον ἀπεκρούσθη οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσόμενος.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τριχυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὐδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῆ, ἐνθα προητοιμάσται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἢ ἀμοιβῆ πημονῆς, λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὄνειν, τάς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας.

Υπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υδάτων ἢ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ ποιητοῦ τοῦ φωτός, ρύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρυπωθέντας κόρη ἐν πταίσμασι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ζ'

Κάμινον καιομένην

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέλος τοῦ μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισί, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγάλλοντο οἱ ἅγιοι, ὀρῶντες ἑαυτούς, τῷ ξίφει τελειομένους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ θείᾳ στερρότητι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Περίσφιζε τὴν ποιίμνην σου, πανάχραντε ἀγνή, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ κ'

Θαύματος ὑπερφουῶς

ἤχος α'

«**Τ**έρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπύρωσ ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη, ἀναπέμψωμεν· ἤλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς, Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνθραξ ὃν προεἶδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεις συμφλέξεται ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ κ'

Τὸν ἐν καμίμφ τοῦ πυρός

ἤχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις ἀγγέλων, ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσης· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγρυπὸν νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας ἔνδοξε, καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναγεννηῆσαι τοὺς βροτούς, ὁ Ἰῶς σου βουληθεὶς πρὸς, Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος σπεύδει, ἀγνή, δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ρύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν τῶν μαρτυρῶν, ψδὴ κ'

Τὸν μόνον ἀναρχον

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλιῖται, τάς τῶν τυράννων, ἀπειλάς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν. Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἔσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[ὁ εἰρμὸς τῆς η' ψδῆς](#)

Κανὼν προσέορτιος, ψδὴ θ'

Μυστήριον ξένον

ἤχος α'

«Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη παστάς, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείψασαν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε· Χριστός, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε, ὦ Ἰωάννη σκίρτησον, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου, ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέλαβες δίχρα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι, αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ

σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ θ'

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἤχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας ἔδοξε, σεαυτὴν ὠραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος νυμφίος σου, οὗ ἔτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδουσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν καταταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνω, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτής, Ἰησοῦς.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε· προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα, τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ Ἰησοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη, οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ θ'

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα

ἤχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλόατρας τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον καὶ τοῦτον ἄνευ σποράς ἡμῖν τεκοῦσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ εἰρμός τῆς κ' ψδῆς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν μόνον ἀναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρηολόγιον 1903 σ.467*

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου

μεν τον Κυ ρι ον

Τ ον μονον α ναρ χον βα σι λε α της δο ο ξης ον

ευ λο γου ου σιν ου ρα νω ων αι Δυ να α μεις υ μνει τε ι

ε ρεις λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω να α α ας

θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος βαρὺς

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β'
2003 σ.33#

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι

ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ ε π ι

τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η ρ ι μ ο υ

Τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ και ε ν δ ο

ξ ο τ ε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι ι τ ω σ τ ω ν Σ ε ρ α φ ι μ τ η ν α δι

α φ θ ο ρ ω ς Θε ο ο ν Λ ο ο γ ο ν τ ε κ ο υ ο υ σ α ν τ η ν ο ν

τως Θεοτόκον σε εμεγαλύνοομένον

Οτι επεβλεψεν επιτηνταπεινω

σιντηςδουληςαυτουιδουγαραποτουνυμακα

ριουσιμεπαασαιαιγενεαι

ΤηντιμιωτεραντωνΧερουβιμ και ενδο

ξοτερανασυγκριιτωςτωνΣεραφιμτηναδι

αφθορως Θεον Λογοντεκουουσαντηνον

τως Θεοτόκον σε εμεγαλύνοομένον

Οτι επισημοιμεγαλειοδονα

τος και αγιοντοονομααυτου και τοε

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ε νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τωσ των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρωσ Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ον

τωσ Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α καρ

δι ι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν ασυγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ ψω

σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων

και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο

τε ραν ασυγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους **κα** θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων **τω** Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χερου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

ὁ εἰρμός τῆς θ' ὑδῆς

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν

Ἦχος **Γα**

Την υπερφυσιν Μητεερα και καταφυσιν

Παθεενοντην μοονην εν γυναιξιν ευλο

γη μενην ασμασιν οι πιστοι και τα χρεος με

γαλυυνοομεν

Ἦχος Γαλ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.35#

Αξιον εστιν ως αληθως μακαριζειν σε την Θε

οτοοκοντην αειμακαριστον και πανα

μωμητον και μητερα του Θεου ημωντην τι

μιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξοτεραν

ασυγκριτως των Σεραφιμτην αδιαφθορως

 Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν **η** την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν **η**

συναπτῆ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

τῶν μαρτύρων

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Ἴσχυς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε ἱεράρχα· ἐν ἧ' πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν.

προεόρτιον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

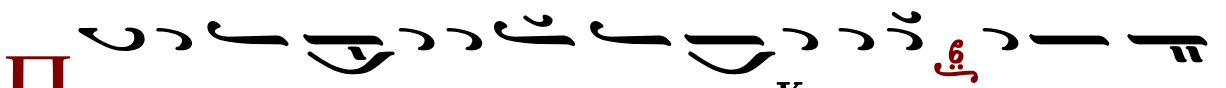
ἦχος γ'

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου.

Θεὸς τοὺς Αἰνούς

ἦχος λ' **π** **Β** **α**

Αναστασιματῆριον
 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

 ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Στιχηρά προσόμοια

Αί Ἀγγελικαί

Ἦχος λ π Βε

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν περ ἔκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἔμοι ὑπόργει· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγγνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Ἄρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ἐγὼ δὲ δέδοικα σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθάραι ἤκεις καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιάν τῆ κορυφῇ μου, τιθεὶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν ᾠδὸν τῶν Αἰνῶν

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

ἦχος β'

Ἴδε ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ.

Ἔπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανάτειλεν.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ, Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, προφῆτα καθυπούργησον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαίε, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον
ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερωῶμεν διάβασιν,
Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιαῖσαι τὰ ὕδατα.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ
Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
δυνάμειν ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἀν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 5

2 Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· 3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προσεῦξομαι, Κύριε· 4 τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με, 5 ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, 6 οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν

ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ⁷ ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. ⁹ Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν. ¹¹ κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. ¹² καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. ¹³ ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς 22

¹ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. ² εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, ³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ⁴ ἔὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν. ⁵ ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. ⁶ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 26

¹ Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ² ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. ³ ἔὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἔὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. ⁴ μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. ⁵ ὅτι ἐκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. ⁶ καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῷ τῷ Κυρίῳ. ⁷ εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. ⁸ σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. ⁹ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου. ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. ¹¹ νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. ¹² μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἀδικοὶ, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆς. ¹³ πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ

ζώντων. ¹⁴ ὑπόμεινον τὸν Κύριον ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερωῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνήν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ιδιόμελα

ἤχος πλ.δ'

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιαάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιέμ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἤλθες Χριστέ βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

∴ Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 35:1-10

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ¹ Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. ² Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. ³ Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ⁴ Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὄτα κωφῶν ἀκούσονται. ⁶ Τότε ἀλεῖται χωλός ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. ⁷ Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. ⁸ Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἑἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Ἀπόστολος

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 13:25-32

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ²⁵ ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ²⁶ Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. ²⁷ Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· ²⁸ καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλαῶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ²⁹ Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ³⁰ ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ³¹ ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. ³² Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα

τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εἰρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον α' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-6

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ¹ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, ² καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ³ Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. ⁵ Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· ⁶ καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ᾠτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζῶην ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἐὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 28

¹ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. ³ φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερῶτων. ⁷ φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, ⁸ φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. ⁹ φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ψαλμὸς 41

¹ Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. ² ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; ³ ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; ⁴ ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἡχοῦ ἑορτάζοντος. ⁵ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριοι τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου. ⁶ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ⁷ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. ⁸ ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδῆ αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ⁹ ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹⁰ ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; ¹¹ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριοι τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

ψαλμὸς 50

¹ Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

² Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

³ Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἔστι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσφῶσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἤχος δ'

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἡ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐκπεφώνηκε, τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοὶ ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἤχος δ'

Πρόσχωμεν

∴ Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:16-20

Πρόσχωμεν

Τάδε λέγει Κύριος. ¹⁶ Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. ¹⁷ Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. ¹⁸ Καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἔάν ᾧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἔάν δὲ ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. ¹⁹ Καὶ ἔάν θέλητε,

καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ²⁰ ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-8

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητὰς τινας, ² εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. ³ Εἶπέ δε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. ⁴ Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν, εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ⁵ Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. ⁶ Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ⁷ Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. ⁸ Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον γ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-8

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ² Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ³ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁵ Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ⁶ Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. ⁷ Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανός, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ⁸ Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 73

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 73

¹ Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χειρὰς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. ⁴ καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ⁵ ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω, ⁶ ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. ¹⁰ ἕως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. ¹⁵ σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθάμ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά. ¹⁸ μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι

ἐπληρώθησαν οἱ ἔσχοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ²² ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. ²³ μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἰκετῶν σου· ἢ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβῃ διὰ παντός.

ψαλμὸς 76

² Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου. ⁴ ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· ⁷ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ⁹ ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ρῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ¹⁰ μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; (διὰ ψαλμα). ¹¹ καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. ¹⁴ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ¹⁶ ἔλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. ¹⁷ εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, ¹⁸ πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφανα αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

ψαλμὸς 90

¹ Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηταίᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. ² ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ³ ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίαι· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. ⁵ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ⁶ ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιγι οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ¹¹ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάττει σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ¹² ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ¹³ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. ¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. ¹⁵

κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ)

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ἰδιόμελα

ἤχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς, Ἰωάννην. Προφήτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πάσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλόανθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ἤχος πλ. β'

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος δ'

Πρόσχωμεν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:3-6

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ³ Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. ⁴ Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· ⁵ ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ⁶ Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ³ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. ⁴ Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. ⁵ Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· ⁶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα

καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ⁷ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ⁸ Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ¹⁰ Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. ¹¹ Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ς' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ^{1:9-11}

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Κουτάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν
καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ
ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλους, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν
φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου
ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφας ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς
Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας,
καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ
παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς
λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα διὰ
παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον
κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν,
τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΩΡΑ ΓΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 92

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. ² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 113

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοὶ ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· ⁸ τοῦ στρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ¹⁰ μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε. ¹² τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· ¹³ στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται, ¹⁴ ὄτια ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ρῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ²⁰ Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν, ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθέιη Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν. ²³ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου, ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κλῖνον Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραύξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. ¹⁰ ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. ¹¹ ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ¹² ἔξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρῦσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ¹⁷ ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μελῳτῇ Ἑλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐοὐκ ἔστιν ἡμεῖς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθῆ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ἤχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῶ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο [συνεστέλλοντο], φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνουμέν σε, σῶσον ἡμᾶς [Κύριε].

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοὺ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, υἱὸς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,

ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

δίχορο

μονόχορο

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἤχος γ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου.

∴ Κύριος υπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 49:8-15

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ⁸ Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομηῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. ¹⁰ Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. ¹¹ Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ¹² Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ρηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. ¹⁵ Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Ἀπόστολος

Πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-14 κ' 3:4-7

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, ¹¹ ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ¹² παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ¹³ προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ¹⁴ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτῶν λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ¹⁵ Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ¹⁶ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἀγίου, ¹⁷ οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ¹⁸ ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-18

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

1 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, **2** ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. **3** Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. **4** Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· **5** πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σχολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· **6** καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **9** Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἀξίγη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον, μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; **11** Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω. **12** Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; **13** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. **14** Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα συκοφαντήσητε, μηδὲ διασεῖσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνιόις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, **16** ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί. **17** Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συναῖξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. **18** Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

ἦ

Τυπικὰ

ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἐπιπνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ψαλμὸς 145

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατετραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ἄνορθον καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐπιμονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.
Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Και εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. **Ἀμήν.**

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε

τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχυσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὄψα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁσῶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Εἰς τὸν Ἑπίχρον τῶν Αἰνῶν

Ἑπιχρὰ Προσόμοια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77*

δε ο βασιλευς ι δου η προ οσδο κι α του

Ισ ρα η ηλ ε πε στη λα οι α γαλ λι α σθε το

φως γαρ ε πι φαι νε ται

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι

ορ δα νου και Ερμω νι ειμ α πο ο ρους μικρου

ω πται τοις ε πι γης με τα σαρ κο ος το θει

ον νυν φως τοις εν τω σχο τει ε πε φα νε και πα σιν

η χα ρις εξ α νε τει λε

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰ

δοσαν σε ὑδάτα και εφοβηθησαν

Ολυχνος τω φωτι η αυγη τω ωηλιω

ο Προδρομος τω Λογω ο φιλος τω νυμφιω

προφητα καθυπουργησον

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Δόξα

Λουκάς Λουκά

Δόξα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ Νη̣

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.18*

Δοξα Πατριι και Υιω και αγιω

Πνεεευμαααατι

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τρα γνω

ρι σα ας με ε ε ε τον Α α μνον εν πο τα

μω μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει

ει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει νας α

α ψαι τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ

φης μου τη η ης α α χρα α αν του ου και αι

ο τα αν ι ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε

μο ο ο ον τα και τον Ι ορ δα νη ην επ α

να α α α α στρα α φε ε εν τα συν του

ου τοις βο ο ο ο η η η η σον ο σαρ κω

θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου εις η μων σω ω

τη η ρι ι ι αν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α

α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.63/61*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω αν νη βα πτι ι στα α ο εν μη τρα γνω

ρι ι σας μεε τον α α α μνο ον εν πο τα μω μοι

δι α α α κο νη η σον με τα αγ γε ε λων μοι

λει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει ει ει

ει ει νας α α ψαι τη η η η χει ει ρι ι ι σου

ου της κο ρυ φη η ης μου ου τη ης α α α

χρα α α α αν του και ο τα αν ι ι ι δης

τα ο ο ο ο ρη η η τα ο ο ρη η τρε

ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα α α α νην ε

πα να στρα φε ε εν τα α συν του ου ου τοις βο ο

ο ο ο η η η συν του τοις βο ο η η σον ο σαρ
κω θεις ε ε ε ε εκ Πα αρ θε ε ε ε ε ε
ε ε ε λε ε ε ε νου εις η μω ω ω ω ν

σω τη η ρι ι ι α αν Κυ υ υ ρι ι ε δο ο
ο ο ο ξα α α α σοι το τέλος δο ο ξα α σοι

οι οι οι

Λί φράσεις «καί ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καί τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου» δυνατὸν νὰ ψαλοῦν συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

καὶ ο τα αν ι ι ι δης τα ο ο ρη η η
τρε ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα νην ε πα
να στρα α φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο η η
η η σον ο σαρ κω θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου

εις η μω ...

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↴

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↵

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ι ου

∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ᾠ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠχος ᾠ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματᾶριον
1952 σ.69*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ᾠχος ᾠ Δι

Μουσικὴ Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.33/389*

α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα

μος τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη

φθεν τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα

εν θεν και εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη

ρα ο δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως

του Βα πτι σμα τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του

βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι

στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι α σαι τα

υ δα τα α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

[Κάθισμα](#)

[Απόλυσις](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.427*

Απε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο ταμος

τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη φθεν τος Η λι

ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν και εν

θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ γρα

εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα τος δι ου η

μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα

σιν

σαι

[Κάθισμα](#)

[Απόλυσις](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.74*

τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν

και ε εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο

δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα

τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α

πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι στος ε φα νη εν Ι

ορ δα νη α γι α σαι τα υ δα τα

α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην
Κάθισμα

Απόλυσις

Κανών προεόρτιος, ψδὴ α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.144/158*

Π ι κρασ δου λει ας ρυ σθεις Ισ ρα ηλ την α βα τον δι ηλ
θεν ως η πει ρον ε χθρο ον δε ο ρων πον του μενον
υ μνον ως ευ ερ γε τη α δει Θε ω ω ω τω τε ρα
τουρ γου ουν τι βρα χι ι ο νι υ ψη λω ο τι δε δο
ο ξα α σται

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.75*

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Χ ρι στος μο λει προς το βα πτι σμα Χρι στος προς Ι ορ

δα νην ε φι στα ται ^{π ρ} Χρι στος τας η μων εν υ δα σι ^{π ρ} θα

πτει νυν α μαρ τι ας ως α γα θος ^Δ εν α γα λ λι

α σει α νυ μνη σω μεν αυ τον ^Δ ο τι δε δο ο ξα α

στα ^{π ρ}

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

^Ρ α να τω σαν ευ φραι νο με ναι νε φε λαι ευ φρο

συ νην αι ω νι ον ^{π ρ} Χρι στο ος Ι η σους προ ερ χε

ται να μα σιν Ι ορ δα νου ^Δ τους πο τα μους των α

μαρ τη μα α των κα τα κλυ υ σαι ^Δ φω τι σμον

πα σι δω ρου ου με ε νος ^{π ρ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ι δου το φως ε πι φαι νε ται ι δου ο ι λα σμος α να

δει κνυ ται ι δου ου ο Σω τηρ ε φι στα ται λαμ ψαι

τοις εν τω σκο τει θει ας αυ γας του τον δι α νοι

αις κα θα ραις χαρ μο νι κως υ πο δε ξω ω με ε θα

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Κανών τῆς ὁσίας, ᾠδὴ α΄](#)

Λουκάς Λουκά

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἶρμος

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.146*

Μ η εν τη σο φια και τω πλου τω και χα σθω θνη

το ος τω και του αλ λα τη πι στει του Κυ ρι ου ορ θο

δο ξως κραυ γα ζων Χρι στω ω τω Θε ω και με ελ

πων α ει ^{π ρ} ε πι την πε τραν των σων εν το λων ^{Δ ρ} στη

ρι ξον με Δε ε σπο ο τα ^{π ρ}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.76*

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^{Δ ρ}

^Ο προ των αι ω νων ^{π ρ} συν ε δρευ ων Πα τρι και

τω Πνε ευ μα α τι ^{π ρ} νυν επ ε σχα των εκ Παρ θε νου ^{ρ η}

σαρ κω θεις κα θως οι δε ^{π ρ} Χρι στος μο λει προς το βα

πτι σμα ^{π ρ} α θα να σι αντω θει ω λου τρω πα σι πα

ρε χο ο με ε νος ^{π ρ}

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^{Δ ρ}

^Υ δα τι εν θα ψαι ^{π ρ} τας η μων α μαρ τι ας βου

λο ο με ε νος ^{π ρ} του Ι ορ δα νου εν ταις ρει θροις ^{Γ η}

δι α σπλαγ χνα ε λε ους ^{π ρ} Χρι στο ος ο Θε ος προ

ερ χεται και α να πλατ τει φθα ρεν τας η μας ^{Δ η} δι

α του βα πτι ι σμα α τος ^{π ρ}

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

^Γ υ μνω σιν αι σχι στην ^{π ρ} πε ρι στελ λων Α δαμ του

προ πα α το ο ρος ^{π ρ} α πο γυ μνου σαι ε κου σι

ως ^{Γ η} και ρο αις Ι ορ δα νου ^{π ρ} σου τον πε ρι στελ

λεις ^{π ρ} υ δα σι τα υ πε ρω α στε γα ζων Χρι στε ^{Δ η}

μο νε πο λυ ε ε λε ε ε ^{π ρ}

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἐπεφάνης σήμεραν

Ἦχος Δι

Παναγιώτης Κηλτζανίδης
Δοξαστάριον 1882 σ.428#

Ε ν τοις ρει θροις ση με ρον ^π του Ι ορ δα α α
 α α νου ^ε γε γο νως ο Κυ ρι ος τω Ι ω
 αν νη εκ βο α ^Δ μη δει λι α σης βα πτι σαι με ^ν σω
 σαι γαρ η κω Α δα αμ τον πρω το πλα στο ο ο
 ον ^ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Οἶκος Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐπεφάνης σήμεραν

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.65/63*

Ε ν τοις ρει θροις ση η μερον ^ν του Ι ορ δα α α

νου ^{π ρ} γε γο νως ο Κυ υ ρι ος ^{γ ρ} τω Ι ω αν νη

εκ βο α ^{π ρ} μη δει λι α σης βα πτι σαι με ^{γ ρ} σω σαι γαρ

η η κω Α δα αμ τον πρω το πλα στο ο ο ον ^{γ ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Οἶκος

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ῥα α'

ἄρχεται δ' α' χορός

Ἦχος ^ρ λ ρι Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.136#

Σ η με ρον των υ δα των ^{ρ λ} α γι α ζε ται η η

φυ υ σις ^{ρ λ} και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης ^{γ ρ} και των ι δι ων να α

μα α α των ε πε ε χει το ο ρε ε ευ μα α ^{ρ λ} Δε

σπο ο ο την ο ρων ρυ υ πτο ο ο ο με ε ε ε νον ^γ _{δλ}

^χ _Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ ₆ _λ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου ^γ _{δλ}

_Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ^Δ _{δλ} ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ ^γ _{δλ} και δου λι ι

κον βα α πτι ι σμα λα α βειν ^Δ _{δλ} σπε ευ δεις α γα α

θε ^Δ _{δλ} υ πο τω ων του ου Προ δρο ο ο μου ου χει

ει ει ρων ^Δ _{δλ} δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι ι

λα α α αν θρω ω ω ω πε ^γ _{δλ}

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ω ω ων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα σα α τε την ο ο

δο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι ου η η λ θε

ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου λου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα αν σε ε υ δα α τα και αι ε ε

φο βη η η θη η η η σαν συν τρο ο μος γε γο νεν

ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο ο η σε

ε ε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι σει ο λυ υ

χνος το ο φως πως χει ει ρο ο θε τη η η σει ο ο ο

δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι

ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα α τα Σω ω

τηρ ο αι αι ρω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α αν

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προ

οφηηητου και υπερπαντας τιμηθεν

τος τους προοφηηηητας ετροοο

μααξεεε νυν χειειειρ δεξιαο

τεεθεαασαατοοοσετον Αμνον του Θε

εου τον καθαιροντα κοσμου αμαρτηη

ηημαααατα και αγωνιασυσχε

θειειςεβοοοααουτολμωπροσψαυσαι Λο

οογετης κοορυυυφηηηηησου αυ

τοσ α γι α α σο ον με και αι αι φω ω τι σον

οι οι οι κτι ι ι ιρ μον αυ τοσ γα αρ ει

η ζω η η η και αι το ο ο φως και η η

ει ει ρη η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.139*

ει δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α α ας ο Θε ε ο ο ο ος η η η

η μων ε αυ τη ην η μι εν ση με ε ρον α δι

αι ρε ε τως πε φα νε ε ε ρω ω ω κεν ο

με ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι

αν τω συγ γε νει ει ε ε πε φω ω ω νη η η

η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρας εν ει κο ο ο

νι κα α α τε ε πτη ου ου ρα α α νο ο ο

ο ο θεν ο Υι ο ος τη ην α χραν τον κο ρυ υ

φην τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ υ πε κλι νε ε και

αι αι βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ

ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην

Ε ρ χ ο ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε λων εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι νά

τους πλα νη η θεν τας η μα ας ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα σης μη χα α νης και πα

γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον τος ρυ σα

με νο ος φω ω τι ι σης εκ Πα τρος με ε μαρ τυ

υ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα περι στε ρας εν ει ει

δει σοι οι ε πεε ε ε στη αλλ οι κι ι σον ψυ χαι

αις η με τε ε ε ε ε ραις σου τον φι λα αν θρω

πε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ώρας

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.141*

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ^γ προ φη η τα δε ευ ρο ο βα

α πτι ι σο ο ον με ε ^Δ τον σε δη μι ου ουρ γη σα

αντα ⁶ τον φω τι ζοντα χα ρι ι τι ⁶ και κα θαι ρον

τα α α α α α πα α α αν τας ^γ α ψαι αι θει

α ας χο ρυ υ φη η ης μου ου και μη δι

ι ι στα α α α σης ^γ προ φη η τα α α α α

φε ες α α αρ τι ι ^γ και γαρ πλη η ρω ωσαι πα

ρα α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν ^γ συ υ ουν μη η δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως ^Δ και γαρ τον κε κρυ υμ με ε

νον ⁶ λ τοις υ υ υ δα α σι ι πο λε ε ε μι ι

ι ι ον τον αρχον τα του ου σκο ο τους ⁶ λ ε ε ε

πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε σαι ^γ λ λυ τρου

με ε νος το ον κο ο ο σμο ον ^Δ λ εκ των αυ του πα α

γι δω ων νυν ⁶ λ πα ρε ε ε χων ως φι ι λαν θρω ω

πο ος ^Δ λ ζω ην την αι αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον ^γ λ

Ἦχος λ Πά

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.142*

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ Δ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ρον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα λα α ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α

νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι ι

σω α πο προ σω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α

πο προσ ω ω ω που του Θε ου ου Ι α α α α κωβ

ελ θον το ος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε

ξ α σ θ α ι α ι β α α π τ ι ι ι ι σ μ α ι ι ι ν α α

α η η μ ε ι ε ι δ ω λ ι κ η ς α κ α α θ α α ρ σ ι α α

α ς ε ε ε κ π λ υ υ θ ε ε ν τ ε ς φ ω τ ι σ θ ω ω μ ε ν

τ α α ς ψ υ χ α α α ς δ ι ι α α α υ τ ο υ

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.143*

Δ ο ο ο ο ο ξ α Πα α τ ρ ι ι κ α ι Υ ι υ ι ω

κ α ι α γ ι ι ω ω ω Π ν ε ε υ μ α α α τ ι

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ω ν α ς τ ω ν α ι ω

ω ν ω ν α α α α μ η ν

Τ ι ι α α ν α χ α ι α ι τ ι ι ζ ε ι ε ι ς σ ο υ τ α υ δ α α τ α

ω ω Ι ορ δα α α α α νη ^χ ₉ τι α να πο δι

ζεις το ο ρει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις ^Δ την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ^π ₉ ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι ^χ ₉ πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σκο ο ον ^χ ₉ εξ ι στα μαι και φρι ι ι τ τω

ω ^Δ την α α κραν συ υγ κα α τα α α α α βα α

α α σιν ^π ₉ ο τι ουκ ει ω ω θα τον κα θα ρο ον α

πο πλυ υ υ υ υ νειν ^χ ₉ ουκ ε μα θον τον α

να μα αρ τη η τον α α πο σμη η η η χειν ^χ ₉ αλ

λα ατα ρε ρυ πω με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι

αι αι αι ρειν ^{π ρ} α καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με ^{χ ρ}

α μαρ τη μα α των δι δα α α α α σκει ο ^{χ ρ}

εν ε μοι οι βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος ^{π ρ}

ο Ι ω ω αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει

ει ει μοι ^{χ ρ} η φω νη η του Λο ο ο γου

ου βο ο ο α ^{χ ρ} ι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε

ου ^{α ρ} ο αι αι ρων την α μα αρ τι ι ι α αν

του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} αυ τω πι στοι οι βο η η

η σω ω ω ω μεν ^{χ ρ} ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ώρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Ϟ ϙ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Θ αμ βος η η ην κα τι ι δειν Δ Ϟ τον ου ρα νου

και γη η ης ποι οι η η η την Ϟ ϙ εν πο ο ο

ο τα α μω γυ υ μνω θε ε εν τα α Ϟ ϙ βα πτι

σμα υ υ πο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη ρι

ι ι αν δε ε χο ο με ε νο ο νω σ δου ου ου λο ο ν Ϟ ϙ και

χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ τον το ο ο ο φο

ο βω και χα ρα α Ϟ ϙ* μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε

σω ω ω σον η η μας

* μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω σο ον η η μας Κυ υ

υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο ο

ον της δο ο ξης ε ε βο ο α θε ω ω ρω ω

ων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα

α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα α ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα τω

ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε πι ι γη

η ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνη η ης ε ε λη

λυ υ υ θε δι ι ε ε ε λε ε ε ε ον και αν

τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω πι ι ι ι νον

αν τι του ου υ δα α α τος του θει ει ου ου βα πτι

ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου ου

ου λοι πον δευ τε ε ε συ υ υμ φω ω ω νως α

αυ τον δο ξο ο λο γη η η η σω ω ω ω μεν συν

Πα τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

* δι α του υ δα α α τος

[Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π 9 πε

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ)
μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ)

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.147#

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α
ψα α με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η
ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του π 9

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα αθ
υ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας π 9 ε πα ρον υ

περ η μω ων προς α αυ το ο ον Βα α πτι ι ι

στα ^χϩ

Ω ς παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην ^πϩ

και γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α α

α αν των ^χϩ υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ υ ρη

η η η σαι ^πϩ

Τ ους ο φθα αλμους σου πα α α λι ι ι ιν δε ^χϩ

τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι δον τας ^Δϩ

Ω ς εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α α α ας

κα α τε ε ελ θον ^πϩ α να πε τα α σον προς αυ

το ο ον Βα πτι ι στα ^{χ ρ} ι λε ων η η μιν α πε

ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος ^{π ρ}

Κ αι δε ευ ρο στη η θι μεθ η η μων ^{χ ρ}

Ε πι σφρα γι ι ζων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ον ^{χ ρ} και προ εξ α αρχων

της πα αν η γυ υρε ω ω ω ω ω ως ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ώρα α'

ἀρχεται δ' α' χορός

Ἦχος λ π δὲ Νη

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.20#

Σ η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φυ υ υ σις ^{6 λ} και ρη γνυ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης και των ι δι ων να α

μα α α των επ ε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α

Δε σπο την ο ρων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ηλ

θες Χρι στε ε ε Βα α σι ι ι λευ και δου

λι ι κον Βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α

γα α θε υ πο τω ων του ου Προδρο ο ο

μου ου χει ει ει ρων ^Δδι α τας α μαρ τι ι ας

η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε ^γδλ

Ἦχος λ π δλ Νη

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.21#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γδλ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γδλ

Π ρος την φω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

τη ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα σα α τε την

ο ο δο ο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου ου λου λα

α βων Βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α

α α μαρ τι ι ι α αν ει δο ο σα α αν σε ε

υ δα α τα και αι ε ε φο βη η η η η η η η

θη σαν συν τρο ο μοσ γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μοσ

και ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε

ε γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το ο

Φως πως χει ρο θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος

τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι α α σον

ε ε με και τα υ υ δα τα Σω ω τη

ο αι αι ρω ω ων γ' του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν δλ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιοεπίσκοπος

προφητεία

Λουκάς, Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π δλ Νη

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.22#

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του

Προφητη του ου και υπερπαν

τας τιμηθεντους Προφητη

τας ετρομααξε ενυχειει

ει ει ειρ δεξια οτε εθεαασα το οσε

τον Αμνονον του Θεου τον καθαιροντα κο ο

μου α μαρ τη η η μα α α α τα και α

γω νι α συ σχε θεις ε βο ο ο α α ου τολ μω

προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι φω ω τι σον οι οι οι κτι

ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει η ζω η η η

και αι το ο ο φως και η η ει ει ρη η η νη

του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.23#

ει δο σαν σε υ दा ता ο Θε ος ει

δοσαν σε υδατα και εφοοβηθηθη

σαν ^{π9}

H Τριααας ο ο Θεο ο ος η η η η

^{π9} μων ε αυτη ην η η μι εν ση με ερον α δι αι

ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ^{π9} ο

με ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη μαρ τυ υ ρι ι ι

⁶ αν ^λ τω συ γ γε νει ε εκ πε ε φω ω ω νη η

η η κε ^Δ το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρας εν ει

χο ο ο νι κα α ατ ε ε πτη ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ^{π9} ο Υι ος τη ην α χραν τον κο ρυ υ

φην **Δ** τω Προδρο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε **Δ** και αι

αι αι βα πτι ι σθεις **6 λ** το ανθρωπι ι νον εκ δου λει ας

ερ ρυ σα το ο ο ο ως φι ι λανθρω πο ος **6 λ**

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω **Δ** και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι **π ρ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας **Δ** των αι

ω ω ω νων α α α μην **π ρ**

Ε ρ χο ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα νη ην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι

α αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι

να α τους πλα νη η θε εν τας η μας ω ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα α νης και

πα γι δο ος του δρα α α κο ο ο ον τος

ρυ σα με νος φω ω τι σης εκ Πα τρος με ε μαρ τυ

υ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε θει ει

ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν

ει ει δει σοι οι ε πε ε ε ε στη α αλλ οι κι

ι σον ψυ χαι αις η με τε ε ε ε ε ραις σου

τον φι λα ανθρω πε ε ε ε ε ε ε

π ρ

ώρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ρ Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.24#

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην γ ρ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζον τα χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας γ ρ

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η ης μου ου και μη

δι ι ι στα α α α σης γ ρ Προ φη η τα α α

ἁ ἁ φες ἁ ἁ ἀρ τι ἰ και γὰρ πλῆ ἡ ῥω ῶσαι

πα ρα α α γε γο ο να δι ἰ ἰ και αι ο συ νη

ἡ ἡν πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ἰ στα α

ση ἡς ο ο ο λω ως και γὰρ τον κε ε κρυ υ υμ

με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ἰ πο λε ε

ε μι ἰ ἰ ἰ ον τον ἀρχον τα του ου σκο ο ο τους

ε ε ε πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε

σαι λυ τρου με ε νος το ον κο ο ο σμο ον εκ των

αυ του πα γι ἰ δω ω ων νυν παρ ε ε

χω ων ως φι ἰ λαν θρω ω πο ος ζω ἡν τῆν αι

ω ω ω νι ι ι ι ον ν

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.25#

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρον η ψαλ μι ι κη Προ ο ο φη η τει α

πε ρας λα βει ειν ε πει ει γε ε ε ται η η

θα λασ σα γα α α α αρ φη η σι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ιν ει ει δε και ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α φη η

εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προ σω

που ου ου Κυ υ ρι ου α πο προ σω ω ω που του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ο ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι Βα

α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η μεις

ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α ας ε ε εκ

πλυ υ θεν τες φω τι σθω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας

δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα̣

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.26#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνευμααατι πρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην πρ

Τι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις

το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχο ο ο ον εξ ι στα μαι και φρι ι

ι ι ι ιτ τω ω την α ακραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α σιν ο τι ουκ ει ω ω θα

τον κα θα ρο ον α πο πλυ υ υ υ υ ναι

ουκ ε μα θον τον α να μα α α αρ τη η η τον

α α πο σμη η η η χειν αλ λα α τα ρε ρυ πω

με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α

καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με α μαρ τη μα

α των δι ι δα α α α α σχει ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος ο Ι ω

ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει μοι

η Φω νη του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο α

ι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ο αι

αι ρω ω ων την α μα αρ τι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου αυ τω πι στοι οι βο η η η

σω ω ω ω μεν ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

οι π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ώρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.28#

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου

και γη η ης Ποι οι η η η την εν πο τα

μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α Βα

πτι σμα υ πο ο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη

ρι ι αν δε ε χο ο με νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ το ον το

ο ο ο φο ο βω ω ω και αι χα α α ρα

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω σον η η μα

ας Κυ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.28#

ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν   ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο

Προ ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο

ο ον της δο ο ξης ε βο ο α α θε ε ω ω ω

ρων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον

πα ρα γε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα

α α ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη

μα τω ω ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε

πι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε ε λη

λυ υ υ υ θε δι ε ε λε ε ε ε ον και

αν τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα

α α α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σκο

ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω πι ι

ι ι νον δι α του υ δα α α τος του

Θει ει ου ου Βα πτι ι σμου α αυ του λοι πον δευ τε ε

ε συμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη

η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

[Δόξα, και νυν. επιλογές](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἴλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.30#

Τ η η η ην χει ει ει ει ρα α α α σου την α

ψα με ε ε ε νη η η ην την α κη η

η η ρα α α α τον Κο ρυ υ φη η η ην ν'

του ου ου ου Δε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο του π ρ

M εθ η η η η ης και δα κτυ υ υ υ λω

α αυ τον χ ρ η μι ι ι ι ι ι ιν καθ υ πε ε

ε ε δει ει κα αθ υπ ε ε δει ει ει ξας π ρ

E π α α ρον υ υ περ η η μων προς αυ το ο ον Βα

πτι ι στα χ ρ ως παρ ρη σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α αν Δ δ ε ε ε χω ω ω ω ω ων

πο ολ λη η ην π ρ

K αι γα αρ μει ει ει ει ζω ω ων ν' των Προ φη

τω ων α α α πα α α α αν των υπ αυ του ου ου

ου με μα αρ τυ υ υ ρη η με ε μαρ τυ υ ρη η

ησαι

Τους ο φθαλ μους σου πα α α α α λιν πα λι ιν

δε τους το Παν α γι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ευ μα κατ ι δο ο ον τα ας ως εν ει ει

ει δει ει ει πε ρι στε ρα α ας κα α τε

ε ελ θον

Α να πε ε ε ε ε τα α α α σον προς

αυ το ον Βα πτι ι στα ι λε ε ων η μι ιν απ ε ερ

γα σα α α α α με ε ε ε ε νος π ρ

Κ αι δε ε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε εθ η η η η η η η μω ω ω ν π ρ

Κ αι δε ε ευ ρο ο στη η η η η θι χ ρ με

ε ε ε ε ε ε ε εθ η η μων π ρ

Κ αι δε ε ε ε ευ ρο ο στη η η η η η η θι ι ι

η μεθ η η μω ω ω ω ν π ρ ε πι σφρα γι ι

ι ι ι ι ζω ων το ον υ υ υ μνο ον και προ ε

εξ α α αρ χω ων ρ της παν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω

ω ως π ρ

ἄρχεται ὁ ἀ' χορός

ᾠχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.408*

Σημερον των υδατων αγαζειται η η

φυυσις και ρηγνυται αι ο Ι ι ι ορδα

ααανης και των ιδιων νααμαα

των επεχειτο ο ορεευμαα Δεσποο

την ορωωνριπτοοοοοομεεεε

νον

Δια τουτομνησθησομαι σου εκγης

Ιορδανου και Ερμωνιειμ αποοο

ρουους μιικρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω η η

ηλ θες Χρι ι στε ε ε ε ε Βα α σι ι ι

λευ και δου λι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α

βειν σπε ευ δεις α γα α θε υ πο τω ων του

ου Προ οδρο ο ο μου ου χει ει ει ρων δι α

τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α α αν

θρω ω ω ω πε

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

ττων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γδλ

Προς την φω ω νην του βο ο ω ωων το ος ^Δδλ εν

τη η ε ε ε ρη η η μω ω ^βλ ε τοι μα α σα α τε

την ο ο δο ο ον του ουου Κυ ρι ι ι ι ου ^γδλ ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ^Δδλ ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ^γδλ ει ^σδο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η θη η η η σαν ^Δδλ συν τρο ο μος γε

γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο ο η η η

σε ε ε λε ε ε ε ε γων ^γδλ πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ υ υ χνος το ο φως πω ως χει ει ρο ο

θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος τον Δε ε ε

σπο ο ο ο την α α γι ι α α σο ον ε ε με

και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ ο αι αι αι ρω

ω ων του κο ο ο σμου τη ην α μα α αρ τι ι

ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ' ᾠδὴ Νῆ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.410*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του

Προ ο ο φη η η του ου και υ περ παντας τι

μη η θε εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε

ε τρο ο ο ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ

δε ξι ι α ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε

τον α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον καθ αι αι ρο ον

τα κο ο σμου α μα αρ τη η η η η μα α α α

τα και α γω νι α α συ σχε θει εις ε ε

βο ο ο α α ου τολ μω ω προ οσ ψα α αυσαι

Λο ο ο γε ε της κο ο ο ρυ υ υ φη η η η

ης σου αυ τος α γι ι α α σο ο ον με και αι αι φω ω

τι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον α αυ τος

γα αρ ει ει ει η ζω η η η η και αι το

ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο ο ο

σμου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.411*

Ε ι δο σαν σε υ दा ता ο Θε ος ει

δο σαν σε υ दा ता και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η

η η μων ε αυ τη ην η η μι ιν ση με ε ρον α

δι αι ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω

κεν ^π ο με ε ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ

τυ υ ρι ι ι αν τω συγ γε νη ε εκ πε ε φω ω ω

νη η η η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρα ας ε εν

ει ει κο ο ο νι κα α τε ε πτη ου ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ^π ο Υι ος τη ην α χρα αν τον κο ρυ υ

φην ^Δ τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε ^Δ και αι αι

βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα

το ο ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος ⁶ ^λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.412*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και α γι ι ι ω

Πνευμααατι ^πη

και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας ^ατων αι

ω ω ω νων α α α μην ^πη

ερχο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^πη με τα

σα αρκος προς Ι ορδαα νηην Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε ^χη βα πτι σθη ναι αι θε ε ε λων ε εν σχη μα α τι α

ανθρω ω που ζω ω ω ο δο ο ο ο τα ^πη ι ι ι

να α τους πλα νη η θε εν τας η μα ας ω ω ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα α νης ^νη και

πα γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ο ν

τος ρυ σα α με ε νος φω ω τι ι σης εκ Πα τρος

με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε

θει ει ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε

εν ει ει δει σοι οι οι ε πε ε ε ε ε στη α αλλ

οι κι ι σον ψυ χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σου

τον φι λα α ανθρω πε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ώρας

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.413*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ι ι

ω ω ω α α α αν νην Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε ε δη μι ι ουου

ουρ γη σα αντα τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας α

ψαι αι αι θει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη η η

δι στα α α α σης Προ φη η τα α α α α φε

ες α α αρ τι και γαρ πλη η ρω ωσαι πα α ρα α

α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη η ην

πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ι στα α ση ης ο ο ο

λω ως και γα αρ τον κε κρυ υμ με ε ε νον τοις υ δα α

σι ι πο ο λε ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον

τα του ου σκο ο ο τους ε ε ε πει ει γο μαι ο

ο ο λε ε ε εσαι λυ υ τρου με ε νος το ον κο ο

ο σμο ον εκ των αυ του ου πα α α γι δωων νυ

υν παρ ε χων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ζω ην την

αι αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ Πά

Παναγιώτου Κηληζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.414*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ρο ον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η

τει ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε

ε ε ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ο ορ δα

α α α α νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α α

ο πι ι ι ι σω α πο προ σω ω που ου ου Κυ υ

ρι ι ι ου α πο προ ο σω ω ω που ου του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θε ον το ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ε ε ξα σθαι

αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η

μεις ει δω λι κης α α κα α θα αρ σι α α ας

ε ε εκ πλυ υν θε ε εν τες φω τι σθω ω ω

με εν τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.415*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι ι α α να χαι αι τι ζει εις σου τα α υ δα α

τα ω ω Ι ο ορ δα α α α νη τι α να πο ο

δι ζει εις το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο

βαι αι αι αι αι νεις την κα τα α φυ υ υ σι ι ι ν πο

ρει ει ει ει αν ου ου δυ να α μαι αι φε ε ε ε ε

ρειν φη η σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι σκο ο ο ον εξ ι στα α μαι

και αι φρι ι ι τ τω ω την α ακραν συ υ γ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ο ο τι ου ου κ ει ω ω

θα α τον κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ

ναι ουκ ε μα α θον τον αν α μα α αρ τη η η

τον α α πο σμη η η η η η χειν αλ λα α τα ερ

ρυ πω με να α σκε ευ η ε ε εκ κα θαι αι αι αι

ρειν ^π α κα αν θα ας φλε ε ε γει ειν με α μαρ τη

μα α των δι ι δα α α σκει ^χ ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο ο με νο ος Χρι ι ι στος ο Ι ω ω

αν νη ης συμ μα α αρ τυ υ υ ρει ει ει μοι

η φω νη η του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο

α ^χ ι δε ο ο α α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ^Δ

ο ^δ αι αι αι ρω ω ν ^γ την α μααρ τι ι ι α

α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ^π αυ τω πι στοι οι βο ο

η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα α νεις Θε ε

ο ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὤρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος ἦ Γα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.417*

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου ου

και γη η η ης ποι οι η η η την εν πο

τα μω ω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α

βα α πτι ι σμα υ πο δου ου ου ου ου ου λου ου εις

η η μων σω τη ρι ι ι ι αν δε ε χο ο με ε νο

ον ως δου ου ου λο ον και χο ροι αγ γε ε λων

συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο βω και χα ρα α

μεθ ων προσ κυ νου ου ου με εν σε ε σω ω ω ω σο ον

η η μας

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.418*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο ο δρο ο ο ο μοσ το ον Κυ ρι ι ι

ο ο ον της δο ο ης ε ε βο ο α α τοι οισ λα α

οι οισ ι δε ο λυ υ τρου με ε νος το ον χο σμο ο ο ον

πα ρα α γε ε ε γο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι ι ι ψε

ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα α τω ω ω ν α

φε ε σιν χα ρι ζο ο με ε νο ος ε ε πι ι γη ης εκ

Παρ θε ε ε νου α α γνη η η ης ε ε λη λυ υ υ θε

δι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι

δου ου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω ω πι ι ι ι

νον δι α του υ υ δα α τος του ου θει ει ου ου

β α α π τ ι ι σ μ ο υ ο υ ο υ α α υ τ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ου ου ου ου λ ο ι π ο ν δ ε ε υ τ ε ε ε ε σ υ υ υ μ φ ω ω

ω ν ω ω σ α α υ τ ο ν δ ο ξ ο ο λ ο γ η η η η η η

σ ω ω ω ω μ ε ν σ υ ν Π α α τ ρ ι κ α ι α γ ι ι ω ω

Π ν ε ε ε υ μ α α α α τ ι

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Π α α τ ρ ι ι ι ι κ α ι α ι Υ ι

υ ι ω ω και α γ ι ι ι ω Π ν ε ε υ μ α α α τ ι

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α σ τ ω ν α ι ω ω

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

Δόξα, καὶ νῦν, ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Π α α τ ρ ι ι ι ι κ α ι α ι Υ ι

υ ι ω ω και α γ ι ι ι ω Π ν ε ε υ μ α α α τ ι

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α σ τ ω ν α ι ω ω

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

ω ν ω ω ν α α α μ η ν

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κητιζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.420#

Τ ἠ ἠν χεῖ εἰ εἰ εἰ εἰ ρα α α σου π̣ ᾠ τὴν α α

ψα α με ε νην τὴν α α κη ρα α τον κο ρυ φη ἠ

ἠ ἠν του ου Δε ε ε σπο ο ο ο ο του μεθ ἠς και

δα α κτυ υ υ λω ω α αυ τον ἠ ἠ μιν κα αθ υπ ε

ε ε ε ε δει εἰ εἰ εἰ ξας π̣ ᾠ ε πα ρον υ περ ἠ

μω ων προς α αυ το ο ον βα α πτι ι ι στα χ̣ ᾠ ως

παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην και γα

αρ μει ει ει ζω ων των Προ φη των α α πα α

α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη

η η η σαι τους ο φθα αλμους σου ου πα α α λι ι

ι ιν δε τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι

δο ον τας ως εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α

α α ας κα α τε ε ελ θον α να α πε τα α σον

προς αυ το ο ον βα α πτι ι στα ι λεων η η μι ιν

απ ε ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος και

δε ευ ρο στη η θι ι ι με εθ η η μων ε πι

σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων της πα αν
η γυ υρε ω ω ωωω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ὠρα α'

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.238*

η η με ρον των υ δα των α γι α ζεται η η
φι φυ υ υ και ρη η γνυ υ υ ται αι ο Ι ο
ο ορ δα α α α νης και αι των ι δι ι ων
να α μα α α τω ων ε πε ε χει ει το ο ο ρε
ε ε ε ευ μα Δε σπο ο ο τη ην ο ρω ων ρι
πτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

Ω ς α αν θρω ω ω προς εν πο ο τα α α μω

ω η η ηλ θε ε ες Χρι ι στε ε ε

ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ και αι δου ου λι

ι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α βειν σπε ευ δει

εις α γα α α α θε υ πο ο τω ων του ου

Προ ο δρο ο ο ο μου ου χει ει ει ρων δι α

τας α μαρ τι ι ι α ας η η μω ω ων φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πε ^γ _δ

Ἦχος λ π δι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι ^γ _δ

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην ^γ _δ

Π ρο ος την φω νην του βο ω ω ω ω ω ων τος

ε εν τη η ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα α

α σα α α τε την ο ο δο ο ο ον του ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ

φην δου ου λου ου λα α α βων βα α α πτι ι

σμα αι αι αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ

τι ι ι α αν ει δο σαν σε ε υ δα α τα α και

αι ε ε φο ο βη η η η η η η θη η σαν

συ υν τρο ο ο μο ος γε γονεν ο ο Προδρο ο μος και

αι ε ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε ε

γων πω ως φω ω τι ι ι ι ι ι σει ο λυ

υ υ υ υ χνο ος το ο ο φω ως γ' πως χει ρο

θε ε τη η η η σει ο ο δου ου λος το ο ον Δε ε ε

σπο ο ο ο ο την α για α α σον ε με ε και

τα υ υ υ δα τα α Σω ω ω τη ηρ ο αι αι

αι αι ρω ω ων του κο ο ο ο σμου τη η ην α

μα α α αρ τι ι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

Ἦχος γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ' δι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.241*

Η η του Προδρο ο μου και αι Βα πτι ι ι στου

του ου προ ο ο φη η η η του ου ου και υ περ

πα αν τα ας τι μη η θε εν τος του ους προ ο ο

φη η η η η τας ε τρο ο ο ο ο μα α ξε

νυ υ υ υν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι ι α α

ο ο τι ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον κα θαι αι ρον τα

κο ο σμου ου α α α μα αρ τη η η η η μα α α

α α α α τα και αι α γω νι ι α συ σχε

θει εις ε ε βο ο ο α α ου ου τολμω προ σ ψα

α α α α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο ρυ υ υ

φη η η η η ης σου αυ τος α γι α α σο ο ο ον με

και φω ω τι ι ι σο ον οι οι οι κτει ει ει ειρ μον ^γδλ

αυ το ος γα αρ ει η ζω η η η η και αι

το ο ο φω ως ^γδλ και η ει ρη η η η η νη η του

ου ου κο ο ο ο σμου ^γδλ

Ἦχος δὲ Πα'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.242*

^χε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ^πρ ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν ^πρ

Η Τρι α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η η

η η η η η η μων ^πρ ε αυ τη η η η μιν ση με

ε ρ ο ν α δ ι α ι ρ ε τ ω ς π ε ε φ α α α α ν ε ε

ε ε ε ρ ω ω κ ε ν ο μ ε ε ε ε ν γ α α ρ Π α α

τ η η η η η ρ ε ν α ρ γ η η μ α ρ τ υ υ ρ ι ι ι ι ι α ν τ ω

σ υ γ γ ε ν ε ι ε ι ε ε ε κ π ε ε ε φ ω ω ν η

η η κ ε τ ο Π ν ε ε ε ε ε ε ε ε υ μ α π ε

ρ ι σ τ ε ρ α α α ς ε ν ε ι χ ο ο ο ο ο ο ο

ν ι κ α τ ε ε ε ε ε π τ η η ο υ ρ α α ν ο ο

ο ο ο ο ο θ ε ν ο Υ ι ο ς τ η η ν α α χ ρ α ν τ ο ν

χ ο ο ρ υ υ υ φ η η ν τ ω Π ρ ο δ ρ ο ο ο ο μ ω υ υ π ε

κ λ ι ν ε ε και αι αι αι β α π τ ι ι σ θ ε ι ε ι ε ι ε ι ς

το αν θρω ω ω ω πι ι ι ι ι νο ον εκ δου

λει ει ας ερ ρυ υ σα α το ο ο ο ω ως φι ι λα

αν θρω ω ω πο ος ⁶λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.243*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι ^πρ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^πρ

Ε ε ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος δι α

α σα αρ χο ο ο ος προς Ι ορ δα νηην Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε βα πτι σθη η ναι αι θε ε ε

ε λων εν σχη η μα α τι α αν θρω ω ω που ζω ω ο ο

δο ο ο ο ο ο ο τα ι ι ι να α τους

πλα α νη η θε εν τας η μα ας ω ως ε ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα α σηης μη η χα α νης

και πα γι ι ι ι ι δος του δρα α α χο ο ο ο ον

τος ρυ σα α με ε νο ος φω ω τι ι ι ι ση η

ης εκ Πα τρο ο ο ος με μα αρ τυ υ υ υ υ υ υ

ϕ υ με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι π ρ το δε

ε ε ε θει ει ει ει ο ο ον Πνε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα χ ρ πε ρι στε ρας ε εν ει ει

ει δει σοι οι ε ε πε ε ε ε ε ε ε στη π ρ α

αλλ οι κη η σον ψυ χαι αις η η με τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραι αι αι αι

αις ο χ ρ σαι το ον φι ι λα α α α αν θρω ω ω πε

ε ε ε ε ε ε ε π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Ἔρα ς'

ἀρχεται δ α' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.245*

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προ ο

ος Ι ω ω ω α α α αν νην προ φη η η

η η η η τα δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον

με ε τον σε ε δη η μι ι ουρ γη η η η

η η σα α α αν τα τον φω τι ι ι ι ζον

τα α χα α α α α ρι ι ι τι ι και κα θαι αι αι αι

ρο ο ο ον τα α α α α α α α α α παα

α α α α α πα αν τας α α α α ψαι

αι αι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η η ης μου

και μη η δι ι στα α α α α α α α σης προ

φ η τ α α α α φ ε ε ς α α α ρ τ ι ι
φ η τ α α α α φ ε ε ς α α α ρ τ ι ι

και γ α ρ π λ η η ρ ω ω ω ω ω σ α ι α ι α ι π α ρ α
και γ α ρ π λ η η ρ ω ω ω ω ω σ α ι α ι α ι π α ρ α

γ ε ε ε ε γ ο ο ο ο ν α α δ ι και ο σ υ υ
γ ε ε ε ε γ ο ο ο ο ν α α δ ι και ο σ υ υ

ν η η ν π α α α α α α α σ α ν σ υ υ υ υ
ν η η ν π α α α α α α α σ α ν σ υ υ υ υ

υ υ υ ο υ ν μ η η δ ι ι σ τ α α σ ει ει ς ο ο ο λ ω
υ υ υ ο υ ν μ η η δ ι ι σ τ α α σ ει ει ς ο ο ο λ ω

ω ς και γ α ρ τ ο ο ν κ ε κ ρ υ μ μ ε ε ε ν ο ο ν τ ο ι ο ι ς
ω ς και γ α ρ τ ο ο ν κ ε κ ρ υ μ μ ε ε ε ν ο ο ν τ ο ι ο ι ς

υ υ δ α α σ ι π ο ο λ ε ε ε μ ι ι ι ι ο ο
υ υ δ α α σ ι π ο ο λ ε ε ε μ ι ι ι ι ο ο

ο ν τ ο ν α α α ρ χ ο ο ν τ α τ ο υ σ χ ο ο ο ο ο
ο ν τ ο ν α α α ρ χ ο ο ν τ α τ ο υ σ χ ο ο ο ο ο

τ ο υ ο υ ς ε ε ε ε π ει ει γ ο ο ο μ αι αι ω ω ω
τ ο υ ο υ ς ε ε ε ε π ει ει γ ο ο ο μ αι αι ω ω ω

λ ε ε ε ε σ αι λ υ τ ρ ο υ μ ε ε ν ο ο ο ς τ ο ν κ ο
λ ε ε ε ε σ αι λ υ τ ρ ο υ μ ε ε ν ο ο ο ς τ ο ν κ ο

φη η τει ει α α α πε ε ρας λα βει ει

ει ει ει ει ει ει ν ε πει ει ει ει ει ει ει ει γε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α α

α α α αρ φη η σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν ει ει ει ει ει δε και αι

ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης

ε ε στρα α α α α α φη η η η ει εις τα ο πι

ι ι ι ι ι ι ι ι σω α πο προσ ω που

ου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προσ ω ω ω

ω ω ω ω που του Θε ου ου ου ου Ι ι ι

ι ι ι α α κωβ ελ θο ον το ος υ υ

πο δου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου λου δε

ε ε ε ξα σθαι αι βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι

ι ι ι ι να α η η μει ει ει ει ει ει ει λει ει

ει ει ει εις ει δω λι κης α α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

εχ πλυ θε ε ε ε ε ε ε ε εν τε ες φω ω

τι ι σθω ω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας δι ι

ι ι ι ι α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.248*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

ι α να α χαι αι τι ι ζειεις σου τα υ υ

δα α α τα ω ω Ι ι ο ο ορ δα α α α α

νη τι α α να πο δι ι ι ι ι ι ζει ει εις

το ο ο ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει θρο ο ον

και ου προ ο βαι αι αι αι αι αι αι νει ει εις την

κα τα φυ υ υ υ υ σι εν πο ο ρει ει ει ει

ει ει ει ει αν π ου δου υ υ υ να α

μαι φε ε ε ε ρει ει εν φυ σι ι ι πυ υ υ υρ

κα α τα α α α α πυρ κα τα α α α να α

α α α λι ι ι ι ι ι ι σκον εξ ι ι στα

μαι και φρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιτ τω ω ω ω ω την α α κρα αν συ υγ κα

τα α α α α α βα α σιν ο ο ο τι ι ι

ι ουκ ει ω ω ω ω θα τον κα θα ρον α πο ο

πλυ υ υ υ υ ναι ουκ ε μα α θον τον α

να α μα α α α α αρ τη τον α α πο ο ο

σμη η η η η η η χειν αλ λα τα α

ρε ε ρυ υ πω με ε ε ε ε να σκε

ε ε ε ε ε ευ η εκ κα α θαι αι αι αι αι

αι αι ρειν α κα α α α αν θας φλε ε ε

ε ε ε γει ειν με α μαρ τη μα α α α α τωων

δι ι δα α α α α σχει ει ο ο ο ε εν ε ε μοι

βα πτι ζο ο ο με ε νος Χρι ι στο ο ος ο Ι ι

ω ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει ει

μοι η φω νη του Λο ο ο ο γου ου βο ο ο

α α α α α π' ι ι ι ι ι ι δε ο α μνο

ο ος του ου Θε ε ου ου ο αι αι αι ρω ω

ων γ' την α α μα αρ τι ι ι ι ι α αν του ου ου

χο ο ο σμου χ' αυ τω πι ι στοι βο ο η η η

η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νει ει εις

Θε ε ε ε ο ο ος εις την η μων σω ω ω τη ρι ι

ι αν δο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι π'

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιοεπίσκοπος προφητεία Λουκάς Λουκά

Ἦχος θ'

Θ αμ βο ος η η η ην κα α τι ι δειν τον ου ρα

νου και γη η η ης ποι οι οι οι οι οι η η την εν

πο ο τα α μω ω ω γυ μνω θε ε ε εν τα βα

α πτι ι ι σμα α υ υ πο δου ου ου ου λου εις

η μω ω ω ων σω τη η ρι ι ι ι ι ι ι ι

αν δε ε χο ο με ε ε νο ο ο ο ο ο ον ω ως

δου ου ου ου ου ου ου ου λον και χο ο ο

ο ροι α αγ γε ε ε λω ω ω ων συ υ υν ε

στε ε ε ε ε ελ λο ο ο ον το φο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο βω ω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω και χα α α α ρα α α α

ρα α α α α μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

υ υ υ νου με εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο σω ω σο ον η η η

μας

Ἦχος Δε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.252*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν

Ο ο τε ε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε

νον ο ο Προ ο δρο ο ο ο ο λο ο ο ο ο μος τον

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο ο ο α

α α α α α τοι οι οι οι οι οισ λα α οισ ι ι

δε ε ο λυ τρου ου με ε ε νος τον κο ο σμο ον

πα ρα α γε ε γο ο ο ο νε εν εκ φθο ο ρα

α α α α α ας ι ι δε ρυ υ ε ε ται η μα

α α ας ε ε εκ θλι ι ι ψε ε ε εκ

θλι ι ι ψε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα

α α α των α α φε ε ε σιν χα ρι ζο με ε

νο ο ος ε ε πι ι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε ε

ου ου α α α γνη ης ε ε λη λυ υ υ υ θε δι ι ε

ε λε ε ε ε ε ιε ε ε ε ον και αν τι δου

ου ου ου λων υι ου ουους Θε ε ου ου ερ γα α α

α α α α ζε ε ται αν τι δε σχο ο ο τους φω

τι ι ι ι ζει ει ει ει το ο α αν θρω ω

ω ω ω πι ι νον δι α α α του ου υ δα α

α α τος του θει ει ου ουου βα πτι ι σμου ου ου ου ου

α αυ του ου ου ου ου ουου ου ου ου ου ου

ου λοι οι πο ον δε ε ε ε ευ τε συ υμ φω ω ω ω

νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η η

σω ω ω ω μεν συ υ υν Πα α τρι και α γι ι

ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα, και νυν. επιλογες

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν, Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·

καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπὲρ αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστεραῖς κατελθόν,

ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ)

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.253*

Τη η η η ην χει ει ει ει ει ει ει ει ρα α α α α ια

α α α σου π̣ q̣ την α α ψα α α α με ε

ε ε ε ε ε ε νην x̣ q̣ την α κη η η ρα την

α α κη η ρα α τον κο ο ο ο ρυ υ υ φη

η η η η η η η η η του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο του Δε ε σπο ο ο ο ο του x̣ q̣

M εθ η η η η η η η η χηη ης και δα

κτυ υ υ υ υ υ υ λω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω α α αυ το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον η η μι ι ι ι ιν κα α

θυ υ πε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ει λει ει κα

θυ υ πε ε ε δει ει ξε **π**₉

E ε ε ε ε πα α ρο ον υ πε ερ η η

μων προς αυ το ο ο ον βα α α α α α α α α α

α α α α α βα α α πτι ι στα **π**₉ ως πα αρ

ρη η σι ι ι ι ι ι α α α αν ε ε

ε ε χω ω ω ω ε ε ε ε χωωνπολ λη η η

η η ηη η η η η η η η ηη

Κ αι αι γα αρ μει ει ει ει ει ει ει ζω ω

ων των προ φη τω ω ω ω ω ω α α α των

προ φη τω ω ω ω ω α α α α πα α α α

α αν των υ υπ α αυ του ου ου ου ου ου ου με μα α

α α αρ τυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρη με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι

Τ ους ο φθαλ μου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου σου πα α α α α α α α α χα α α

— α α α α α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν δε ο χ ρ τους το

παν α α α α α α γι ι ι ι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α α α

α ο χ ρ κα ατ ι ι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

τα α ας α ως εν ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει δει ει ει η πε ρι στε ρα α α α α α

α α α α ας κα α α τελ θον ο χ ρ

α να πε ε ε ε τα α να πε ε τα α

σο ο ον ο χ ρ προς αυ το ο ο ο ον βα α πτι ι ι

ι στα α α α α ι ι λε ε ω ω ω ω η

η η η ι ι λε ε ω η η μι ι ι ν α πε ερ γα

α σα α με ε ε ε ε λε ε ε ε νος

Κ αι δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο

στη η η η η η θη η η η η με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

με ε ε θ η η μων

Κ αι δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο στη η

θι ι ι ι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε θ η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων π ρ

Κ αι δε ε ε ε ευ ρο ο ο π ρ στη η η η η

θι ι ι ι με ε ε ε εθ η η μων ο χ ρ ε πι σφρα

γι ι ι ι ι ι ζω ω ων το ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μων χ ρ και προ εξ α α

ια α α α α α α α αρ χων ρ τη η η ης παν

η γυ υ υ υ υ ρε ε ε ε ε ε της παν η γυ

ρε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδα α'

Ἦχος λ ρ Νη

ἄρχεται δ α' χορὸς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.19*

C η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η φυ

υ υ σις και ρη γνυ υ υ ται αι ο Ι ι ο ο

ορ δα α α α νης και αι των ι δι ων να α μα

α α τω ων ε πε χει το ο ρε ε ευ μα Δε σπο ο την

ο ρω ω ων ρι πτο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα α νου και Ερ μο ο ο νι ι ι ι

ιμ

Ω ς α ανθρωπος εν πο τα α μω ηλ θες Χρι

στε ε ε βα σι ι ι λευ και αι δου λι ι κον

βα α πτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις α γα θε υ πο

τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου χει ει ει ρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω

ω ω πε

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.20*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε ρη η η

6
μω λ ε τ ο ι μ α σ α τ ε τ η η ν ο ο δ ο ο ο ν τ ο υ ο υ

Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ο υ γ δ η λ θ ε ε ς Κυ υ ρ ι ι

ε δ μ ο ρ φ η ν δ ο υ ο υ λ ο υ λ α β ω ν β α α π τ ι ι ι σ μ α α ι

α ι τ ω ν δ ο μ η γ ν ο υ ς α α α α μ α α ρ τ ι ι ι α α ν

γ δ ε ι δ ο σ α ν σ ε υ δ α α τ α κ α ι α ι ε ε φ ο ο β η

η η θ η η η η σ α ν δ ο σ υ ν τ ρ ο ο μ ο ς γ ε γ ο ν ε ν ο

ο ο Π ρ ο δ ρ ο ο μ ο ς κ α ι α ι ε ε β ο ο ο ο η σ ε ε

ε λ ε ε ε ε γ ω ν γ δ π ω ς φ ω ω τ ι ι ι σ ε ι ο λ υ υ χ ν ο ς

α ι τ ω ς δ ο π ω ς χ ε ι ρ ο θ ε ε τ η η σ ε ι ε ι ο ο δ ο υ ο υ λ ο ς

το ο ν Δ ε ε ε σ π ο ο ο ο τ η ν γ δ α γ ι α

σον ε με και τα υ δα τα Σω τηρ **Δ** ο αι

αι ρων **γ'** του κο ο ο ο ο σμου τη ην α α μα

α αρ τι ι ι α α α αν **γ**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.22*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου **Δ** του προ ο

ο φη η η του ου **β** και υ περ παν τας τι μη η θε

εν τος του ους προ ο ο φη η η η τας **γ** ε

τρο ο ο μα ξε ε ε νυν **Δ** χει ει ει ει ειρ δε

ξι α ο τι ε θε α α σα α το ο ο σε ε

τον α μνο ον του Θε ου τον κα θαι ρον τα κο ο

σμου α μαρ τη η η μα α α α τα και αι α

γω νι ι α συ σχε θει εις ε ε βο ο ο α α

ου τολ μω ω ω προ σφ αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι αι φω ω τι σο ον οι οι οι

κτι ι ι ι ρ μον α αυ τος γαρ ει η ζω η

η η και αι το φως και η η ει ει ει ρη

η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Εἰδοσαν σε υδάτα ο Θεός ^{πρ}ει

δοσαν σε υδάτα και εφοοβηθηθηη

σαν ^{πρ}

Η Τριακας ο ο Θεο ο ο ος η η η η

μων ^{πρ} ε αυτη η η η η μι εν ση με ερον α δι αι

ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ^{πρ} ο

μεν γαρ Πατηρ εν αρχη μαρτυρι ει αν τω συγ

γεινει ει εκ πε ε φω ω ω νη η η κε

^Α το Πνευμα περιστερας εν ειχο ο ο νι

καατε ε πτη ουρααα νο ο ο θεν ^{πρ} ο Υι

ος την ααχραντοον κορυφην ^Δτω Προδροοομω

ωυπεκλινεε ^Δκαι αι αι αι αι βαπτισθεις ^{6 λ}

τοανθρωπιινοον εκδουλειαςερρυσαα

τοοοωωςφιιλανθρωωποος ^{6 λ}

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.24*

^Δοξα Πατρι και Υιω ^Δκαι αγγιιιω

Πνευμααατι ^{π ρ}

^Και νυν και αι και εις τους αιωωνας ^Δτων αι

ωωωνων αααμην ^{π ρ}

^Εερχοοοοοο μεεεεενοσ ^{π ρ} μεταα

σα αρκος προς Ι ορδα α νη ην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι θε ε ε λων εν σχη μα α

τι α αν θρω ω που Ζω ω ω δο ο ο ο τα ι ι

ι να α τους πλα α νη η θε εν τας η μα ας ω

ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα

α νης και πα γι ι δος του δρα α α α κο ο ο ον

τος ρυ σα με νο ο ος φω ω τι ι ι ι σης εκ

Πα τρο ος με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαι

το δε ε θει ει ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε

ρι στε ρας εν ει ει δει Σοι οι οι ε πε ε ε ε

στη ^π α αλλ οι κι ι σον ψυ χα ας η με ε τε ε ε ρας

σαυ τον φι λα ανθρω πε ε ε ε ε ε ε ε ^π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὤρα ς'

ἀρχεται δ α' χορὸς

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.25*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος προς

Ι ι ω ω ω α α α αν νην ^γ προ φη η τα

δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον με ε ^δ τον σε δη

μι ου ου ουρ γη σα αν τα ^β τον φω τι ζον τα χα ρι ι

τι και κα θαι ρον τα α α α πα α α αν τας ^γ

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η η ης μου ου ου και

μη η δι ι ι στα α α α σης προ φη τα

α α α α φε ες α α αρ τι ι και γαρ πλη η

ρω ωσαι πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ην πα α α σαν συ υ ουν μη

η δι ι στα α σης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε κρυ

υμ με ε ε νο ον τοις υ υ δα α σι ι πο ο λε ε

ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα α α του ου σκο

ο του ους ε ε ε πει ει γο μαι αι ο ο ο

λε ε ε ε σαι λυ τρου με νο ο ος το ον κο

ο ο σμον εκ των αυ του ου πα γι δω ω ων

νυν πα ρε χων ως φι λαν θρω ω προς ζω ω η η ην

την αι ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.27*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη τει

ει ει ει α πε ρας λα βει ει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α αρ φη

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει

ει δε και αι αι ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο

Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α α α φη

η εις τα α ο πι ι ι ι ι σω α πο προ

σω που ου ου Κυ ρι ι ι ου α πο προ σω ω ω που

ου του Θε ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θον

τος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι αι

βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι ι ι να α α

η μεις ει δω λι κης α κα θαρ σι ι α α

ας ε ε εκ πλυ θε ε εν τες φω τι σθω ω ω μεν τα

ας ψυ χα α ας δι α α αυ του

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.28*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι α να χαι τι ζεις σου τα υ δα α τα α ω ω

Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ρει ει ει

θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ι ι ν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν

φη σι εν πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σχο ο ο ο ον ε ξι στα μαι αι αι και

αι φρι ι ι ι τω τη ην α κραν συγ κα α τα α α α α

βα α α α σιν ο τι ουκ ει ει ει ω ω ω θα

τον κα θα ρο ο ον α πο ο πλυ υ υ ναι ουκ ε μα

α θον τον α να μα α α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα τα ρε ρυ πω με ε

να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα

αν θα ας φλε γει ει ν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α α

σκει ο εν ε μοι βα πτι ζο ο με

νοϛ Χρι ι ι ϛτοϛ π ρ ο Ι ι ω ω α αν νηϛ ϛυμ

μαρ τυ ρει ει ει ει μοι χ ρ η φω νη η του ου Λο ο

ο γου βο ο ο α χ ρ ι δε ο α μονο ο ϛ του ου

Θε ε ε ου Δ ρ ο αι αι ρων γ ρ την α μαρ

τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο ϛμου π ρ αυ τω πι

ϛτοι βο ο η η η ϛω ω ω μεν χ ρ ο ε πι φα

νειϛ Θε ε ϛειϛ την η μων ϛω τη ρι αν δο ο ξα ϛοι

οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιογένης προφητεία Λουκάς Λουκά

ὦρα θ'

Θ αμ βος η η η ην κα τι δειν τον ου ρα νου ου

και γη ης ποι η τη ην εν πο τα μω ω ω ω

γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ υ

πο ο δου ουου λου ου εις η μων σω τη η ρι ι ι αν

δε ε χο ο με νον ως δου ου ου λο ον και χο ροι

α αγ γε ε ε λων συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο

βω ω ω και αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ

νου ουου με εν σε ε σω ω ω ω σον η η μας

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.30*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν Ⲑ ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ⲑ ο τε ε ε προς αυ το ο ον ερ χο ο με νο

ο ον ο Προ ο ο δρο ο ο μος Ⲑ τον Κυ ρι

ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης Ⲑ ε βο ο α α α

τοις λα οισ Ⲑ ι δε ο λυ τρου με ε νο ος το ον χο

σμο ο ο ον πα ρα γε ε ε γο ο ο νεν Ⲑ εκ

φθο ο ρας ι δε ρυ ε ε ται η μα α ας εκ θλι ι

ψε ε ε ως Ⲑ ι δου ο α μαρ τη μα των α

φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε πι γης Ⲑ εκ Παρ θε νου

α γνης ε λη η λυ θε ε ε δι ε ε ε λε ε

ε ον και αν τι δου ου ου ου λων υι υι ους Θε

ου ου ου ερ γα α α ζε ε ε ται αν τι

δε ε σκο ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω

ω πι ι ι νον δια του υ δα α τος του

θει ου βα πτι σμου ου αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου λου πον δε ευ τε ε ε ε ου υ

υμ φω ω ω νω ως Αυ το ον δο ξο ο ο λο

γη η η σω ω ω μεν συν Πα α τρι και α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

[Δόξα, και νυν. επιλογές](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')
μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')
Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.32*

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α α

ψα α με ε νην την α κη η η ρα α α τον κο

ρυ φη η η ην του ου Δε σπο ο ο ο του

Μεθ ης και δα κτυ υ υ υ λω ω η μιν Α αυ

το ον κα α θυ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας

Επα α ρον υ περ η μω ων προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ως παρ ρη σι αν ε ε ε

ε ε ε χων πο ο ολ λην

Και γα αρ μει ει ει ζων των προ φη τω ωων α α

α πα α α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ

υ υ ρη η η η σαι

Τους ο ο φθα αλ μου ους σου ου πα α α λι ι ι

ιν δε τους το παν α γιον Πνευ μα κα α α τι ι δο

ο ον τας ως εν ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α α ας

κα τε ε ελ θον

να πε ε ε τα α α σον προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ι λε ων η μιν α περ γα α σα α

α α α με ε ε ε νος

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων

Κ αι δε ευ ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η

μων

Κ αι δε ευ ρο στη θι ι ι μεθ η η η μων

ε πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α α αρχων της πα

αν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ώρα α'

ἀρχεται δ' α' χορός

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.79*

Σ η με ε ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φ υ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο ο ο ρ

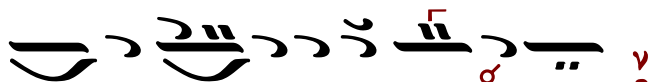
δα α α α νης και των ι δι ων να α μα α α

των ε πε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο

τη ην ο ρω ων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον

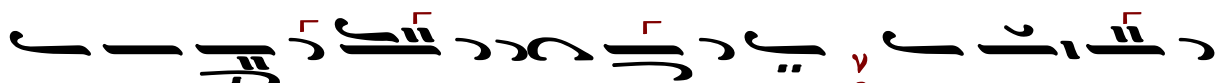
Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα νου και Εερμω νι ι ειμ

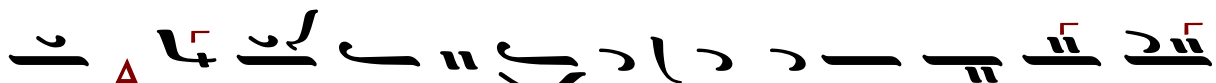
Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

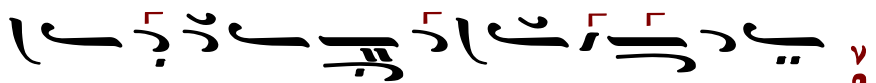
κον βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου

ου χει ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας η

μω ων φι λα α αν θρω ω ω ω πε

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Προς την φω νην του βο ο ω ωων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε την ο ο δο ο

ον του Κυ ρι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε

μορ φη ην δου ου ου ου λου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η η η η θη σαν συν τρο

ομος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ομος και ε ε βο ο

ο η σε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ χνος το ο φως πως χειρο θε ε τη η η σει

ο ο δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α

γι ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα τα Σω

ω τηρ ο αι αι ρω ω ν του κο ο ο ο σμου την α

μαρ τι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ἄρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του προ ο

ο φη η η του ου και υ περ παντας τι μη η θε

εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε τρο ο

ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι

α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μονο ον του θε ε ου τον κα θαι ρο ον τα α κο ο

σμου α μα αρ τη η η η μα α α α τα και α

γω νι α α συ σχε ε θεις ε ε βο ο ο α α ου τολ

μω προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και φω τι σον οι οι οι κτι ι ι ι ιρ μον

αυ τος γα αρ ει η ζω η η η και αι το ο

φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο ο ο

σμου

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο

σαν σε υ δα τα και ε φο βη η θη η η η σαν

Η Τρι α α α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων ε αυ την η μι νη ση με ε ρον α δι αι ρε τως

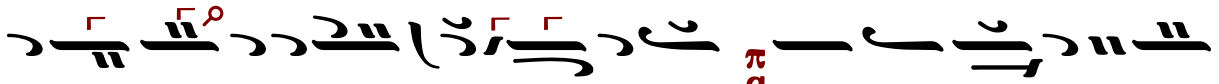
πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ο με ε ε εν

γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι αν τω συγ

γε νει ε εκ πε ε φω ω ω νη η η η η κε το

Πνευμαπεριστερας ενειειχοοονικατε

εεπτηουουρανοοοοθεν οΥι οςτηηνα

χραντοονκορυυφηντω Προδροοοομωωυ

πεεκλινεε καιβαπτιισθειςτοανθρωπιι

νον εκδουλειαςερρυσατοοοωςφιιλαν

θρωωποος

Ἦχος λ π ᾠ Πα

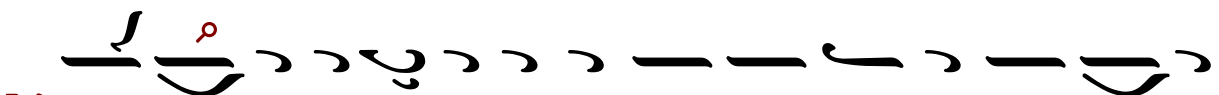
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.82*

Δοοοοοοξαα Παατριιι καιαιΥι

υωω καιαγιιιω Πνευμααατι

Και νυν καιαει καιειςτους αιωναςτων αιωω

ω νω ων α α α μην π ρ

Ε ρ χο με ε νος με τα α σα αρ κος προς Ι ορ

δα α νη ην Κυ υ υ ρι ι ι ι ε χ ρ β α πτι σθη

ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι α αν θρω ω που Ζω ω

ο δο ο ο ο τα π ρ ι ι ι να α τους πλα νη θεν

τας η μας ω ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος χ ρ πα

ση ης μη η χα α νης και πα γι δο ος του δρα

α α κο ο ο ον τος ρυ σα α με ε νος φω

τι ι ι ι ι ι ι σης Δ εκ Πα τρος με ε μαρ

τυ υ υ υ ρη η η η σαι π ρ το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα ^δπε ρι στε ρας ε εν ει ει
 δει σοι οι ε πε ε ε ε στη ^πα αλλ οι κι ι σον ψυ
 χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις ^χσου τον φι λα αν
 θρω ^χπε ε ε ε ε ε ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα ς'

ἀρχεται δ' α' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω
 ω ω α α α αν νην ^ν Προ φη η τα δε ευ ρο ο
 βα α πτι ι σο ο ον με ε ^δ τον σε δη μι ου ου ουρ
 γη σα αντα ^λ τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι ^λ και κα

υ θαι αι αι ρον τα α α α α α πα α α αν τας γ δ

α ψαι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη Δ δ

δι στα α α α σης γ δ προ φη η τα α α α α φες

α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι πα ρα α α γ δ

γε γο ο να δι και ο συ νην πα α α α σαν σου γ δ

ουν μη δι στα ση ης ο ο ο λως και γαρ τον κε ε κρυ υ β λ

υμ με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ι πο ο λε Δ δ

ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σκο ο ο Δ δ

τους ε πει γο μαι ο λε ε ε ε σαι λυ τρου με ε νος γ δ

το ον κο ο ο σμο ον εκ των αυ του ου πα γι Δ δ

ι δω ω ων νυν πα ρε ε χω ων ως φι ι λαν

θρω ω πο ος ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι

ι ι ον ς

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.84*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα α νου και Ερ μω ω νι ι ι ειμ

Σ η με ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ φη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι εν ει ει δε

και ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης ε στρα

α α α φη η εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προς

ω ω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προς ω ω

ω που του Θε ου ου ου Ι ι α α α κωβ ελ θον

το ος υ πο δου ου ου λου δε ε ε ξα σθαι βα α πτι ι

ι ι σμα ι ι να α α η η μεις ει δω λι κης

α κα θαρ σι α α ας ε ε εκ πλυ υν θε ε εν

τες φω τι σθω ω ω μεν τας ψυ χα α α ας δι ι α

α αυ του

άλλη γραμμή

* η η θα

α λα ασ σα α α α γαρ φη η σι ι ι ι ν

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.85*

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Τ ι ι α α να α χαι αι τι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ο ρ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ο

ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις Δ ρ

την κα τα φυ υ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει αν π ρ

ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η σι χ ρ

πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σκο ο ο ον εξ ι στα μαι και αι φρι ι

ι ι ιτ τω ω την α ακραν συ υγ κα α τα α

α α βα α α σιν ο ο τι ουκ ει ω ω θα τον

κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ νειν ουκ ε

μα α θον τον α να μα α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε

ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα αν θα ας

φλε ε γει ει ν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α

α α σκει ο εν ε μοι οι βα πτι ζο ο ο με νο

ος Χρι ι ι στος π ο Ι ω αν νης συμ μα αρ

τυ υ υ ρει ει ει μοι χ η φω νη η του ου Λο

ο ο γου ου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ε ου ο αι αι ρω ω ν την α μα

αρ τι ι ι α αν του κο ο ο σμου αυ τω πι στοι

οι βο ο η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νεις

Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

ὦρα θ'

Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και αι

γη η ης ποι η η την εν πο τα μω ω ω ω ω γυ

υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ πο δου

ου ου ου ου λου ου εις η μων σω ω τη ρι ι

ι ι ι αν δε χο ο με ε νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι α αγ γε ε ε λων συν ε

στε ε ελ λο ον το ο ο ο φο ο βω ω ω και

αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω

ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι ε

Εἶδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἶδοσαν

σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθη ἡ θησαν

Ὅτε ἐπὸς αὐτὸν ἐρχομένον ὁ Πρὸ

ὁ ὄρο ο ο ο μος τὸν Κυριο ὄν τη η ης

δο ο ο ξη ης ἐβοο α α θε ε ω ω ρω ων

ὁ δε ὄλυ τρου με ε νο ος τὸ ὄν κο σμο ο ο ὄν πα ρα

γε ε ε γο ο ο ο νεν ἐκ φθο ο ρα α α ας

ὁ δε ρυ υ ε ε ται η η μας ἐκ θλι ι ι ψε ε

ε ε ως ἰ δου ο υ ο α μαρ τη μα τω ω ων κα θα

αρσιν χα ρι ζο ο ο ο με ε ε ε νος ε πι γης

εξ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε λη η λυ υ θε δι

ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου ου

ου λων υι ους Θε ου ου ερ γα α α α ζε ε ε

ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω τι ι ζει ει το αν

θρω ω ω πι ι ι ι νον δι α του υ υ δα α

τος του θει ει ου ου βα πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου πον δευ τε

ε συ υ υμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο

γη η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.
Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν **Β**απτιστά,
ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
 μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν **Β**απτιστά, ἴλεων ἡμῖν
 ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.89*

Τ η ην χει ει ει ει ρα α α α σου την α α ψα α

με ε νην την ακη ρα α τον κο ρυ φη η ην

του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του π 9

Μεθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα α

θυ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας π 9

Επα α ρον υ περ η μω ων προς α αυ το ο

ον Βα α πτι ι ι στα π 9 ως παρ ρη σι αν ε ε

ε χω ων πο ο ο λ λην π 9

Και γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α

α αν των π 9 υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η

η η σαι π 9

Τ ους ο φθα λμους σου ου πα α α λι ι ι ι ν

δε τους το παν α γι ον Πνευ μα κα τι ι δο ο ο ν

τα ας ως εν ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα

α τε ε ελ θον

Α να πε τα α σον προς αυ το ο ο ν Βα α πτι ι

στα ι λε ε ων η μι ι ν α πε ε ρ γα α σα α α

α με ε ε ε νος

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η η μων (γ')

ε πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ν και προ εξ α αρχων

της παν η γυ υρε ω ω ωωω ω ως π ρ

Δοξαστικὸν θ' ὥρας
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Ἀποστίχων Α'
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε

ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει ει ει ει

ει ει και αι ει εις τους αι αι ω ω ω νας των αι ω

ω ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω α α α

α α α α ια α α α α α μην

ου ου δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο του δε ε ε

σπο ο ο ο ο ο του ου ου ου

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

ει ει λει καθ υ πε ε δει ξας π ρ

ε ε ε ε ε ε πα α ε ε πα α ρο ο ο

ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον υ περ η μω ω

ω ω ω ω ων προς αυ το ο ο ο ο ον βα α α α

α α α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α λα α α α

ω ω ω ω ως παρ ρη η σι ι ι ι αν ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χω ω ω ω ω ω ωων πο ο ο ο ο λο ο ο ολ

λην π ρ

και γα αρ μει ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ει ζω ω ω ων των Προ ο ο ο ο ο ο φη η τω

ω ω ω ω ων α α α α πα α α α α α α α α α

α α ια α α α αν των υπ α αυ του ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε ε ε μα α α α

α α α α ια α α με ε μα αρ τυ υ υ υ υ υ υ

υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρη η η η η

η η ιη με μαρ τυ υ υ ρη η η σαι αι αι αι

αι

ου ου ου ου ους ο ο φθα αλ μου ου ου ους σου ου

ου ου ου πα α α α α α α α λι ι ι ι πα λι

ιν δε ε ε ε ε ε του ου ουσ το ο πα α α

αν α το παν α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α κα

α α α τι ι ι ι ι ι ι ι κα τι δο ο ο ο ο ο

λο ο κα τι δο ο ο ον τα α ια α α ας ως εν

ει ει ει ει ει ει ει δει ει ει ιει ει πε ε ε ε ε

ε ρι στε ε ε ε ρα α α α ας κα α α α

α τε ε ε κα α τελ θο ον

να πε ε ε ε ε ε τα α α να πε ε

τα α σον προς α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο λο ο

Κ αι δε ε ε λε ε ε ευ ρο στη η η η η θι

ι ι ι ι ν' με εθ η η η με εθ η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο ο και δευ ρο ο στη η

η η η η η η η η θι ι ι με ε ε ε λε

ε ε ε μεθ η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω λε

ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν ε

ε ε ε ε πι ι σφρα α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ζων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον

και προ ο ε ε ε ε εξ α α λα α α αρ χω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

η ης πα α α α α α αν η η η η η η η
η ης πα α α α α α αν η η η η η η η

η λη η της πα αν η γυ υ υ υ ρε ε ε ε ω
η λη η της πα αν η γυ υ υ υ ρε ε ε ε ω

ω ω ως π ρ